

Dosarul nr. 2ra-2251/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecătorul: El. Badan-Melnic
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Rotaru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Mihail Rotaru cu privire la încasarea
datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de către Mihail Rotaru,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2017, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare
SA „Apă-Canal Chișinău”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui
Mihail Rotaru cu privire la încasarea datoriei în mărime de 23133,26 lei și
compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de
310,87 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la 25 noiembrie 2011 a
încheiat cu pârâtul contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și
recepționare a apelor uzate nr.136541.

Reclamanta a punctat că, conform pct.3.1 al contractului respectiv, SA „Apă-
Canal Chișinău” este obligată să presteze servicii de alimentare cu apă și
recepționare a apelor uzate, iar pct. 4.1 al contractului, obligă pârâtul să achite
costul apei uzate și evacuarea apelor uzate în termenele stabilite în facturile emise
de către furnizor.

Reclamanta a precizat că, volumul de apă consumat și a apelor uzate a fost
calculat conform pct.5.1 al contractului și în baza datelor înregistrate de contorul
instalat la branșament și fixate în cartelele de evidență, iar în rezultatul neexecutării
obligațiunilor contractuale, Mihail Rotaru a acumulat o datorie debitorială față de
SA „Apă-Canal Chișinău” în mărime de 23133,26 lei, pentru perioada decembrie
2014 – mai 2015.

SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat că, a expediat lui Mihail Rotaru prin
scrisoare recomandată, reclamația nr.11.5-08/3135 din 01 februarie 2016, la care
nu a primit răspuns.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Mihail Rotaru în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a sumei debitoare în mărime de 23133,26 și încasarea taxei de stat în mărime de 310,87 lei.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Mihail Rotaru a fost admisă integral.

În susținerea soluției date instanța de fond a concluzionat că pretențiile înaintate de reclamantă față de pârât în cererea de chemare în judecată sunt întemeiate și se încadrează în prevederile legii, motiv din care urmează a fi admise integral.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 noiembrie 2017, Mihail Rotaru, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Mihail Rotaru cu acordarea apelantului termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea dovezii de plata a taxei de stat în mărime de 520,50 lei.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Mihail Rotaru și menținută hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 02 august 2018, Mihail Rotaru a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, iar pentru suferințele fizice, psihice și morale cauzate cu rea credință, să fie obligată SA „Apă-Canal Chișinău” să achite în beneficiul său prejudiciul moral în sumă de 46266,52 lei și scutirea de la plata taxei de stat.

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, o consideră nemotivată și ilegală, pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, a interpretat arbitrar actele normative, astfel încălcând dispozițiile art. 373 alin.(5) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 iunie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 11 iulie 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Mihail Rotaru, la 02 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Rotaru în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul

de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Rotaru este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Rotaru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Mihail Rotaru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean